
Der er 2 Idealer, der begge staar med Styrke og Glans os for Øje

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Der er 2 Idealer, der begge staar med Styrke og Glans os for Øje	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Der er 2 Idealer, der begge staar med Styrke og Glans os for Øje

Prædiken ID Px-05

Kilde KMF-nr. 14.22.16. Ifølge Nøjgaard antageligt fra perioden 1924-1926.

Der er 2 Idealer, der begge staar med Styrke og Glans os for Øje: *Retf.* og *Barmhj.* *Retf.* siger saadan: Du skal have, hvad du fortjener, hvad der tilkommer dig. *Barmhjertigheden:* jeg tilgiver. Ingen af dem løser Verdens Gaader, ingen af dem bringer Klarhed. *Staten* hylder dem begge: den sender Politimestre og Dommere ud for at varetage *Retf.*, den holder den Kirke oppe, der prædiker *Barmhjertighed*.

I vort eget Menneskeliv er det mærkeligt vævet sammen: *Retf.* og *Barmhj.* — især er det saadan, at vi kræver *Retf.* over for andre, de skal betale, hvad de skylder os; men vi ønsker nok *Barmhj.* for os selv; skal vi opgive vor Indtægt til Skattevæsenet, sætter vi den ikke for højt, vi har ondt af os selv, og de mange gode Penge, vi skal af med. Man kan ogsaa se det i Forældres Forh. til Børn: andres Børn maa ingenting, deres egne maa alt.

I gammel Tid var det saadan, at Straffen altid udmaaltes i Forh.t. Forbrydelsen. Øje for Øje og Tand for Tand. Men der kom en ny Lovlærer, en Mand, der lærte om en almægtig Gud, der græd, før han slog.

Længe har dette Billede af Gud Fader været om at slaa igennem. Endnu i vore Dage er der Folk, der tror, at Gud glæder sig ved at sætte Mennesker i Helvede. Eengang var Synspunktet helt dette: de, der syndede i dette Liv, fik som Straf anvist Plads for evig i Pinestedet.

Men Barmhjertighedens Herre er trængt dybere i Forstaaelse her, og har givet os en dybere Forstaaelse. De, der gaar Djævelens Ærinde her, ender ogsaa hos Djævelen, ikke som Straf, men som Nødvendighed. Thi hvor du haver dit Hjertes Skat, der vil ogsaa gerne dit Hjerte være. Og det maa være der. Har du haft dit Hjerte paa Mørkets Veje, gaar det uafvendeligt ad Mørkets Veje efter din Død.

Det er en Lov, ikke en Straf. Thi hvor den fulde Kærlighed raader, kan der ikke være Tale om Straf i anden Betydn. end Opdragelse, end Forbedringsmiddel. Straffen, der blot er Straf, kender Kærligheden; slaar den er det, fordi den ved, der kan komme noget godt ud af Slaget.

Thi i Gud forliges, hvad vi ikke kan forlige: Retf. og Barmhj. er i ham: eet.

64 6 263 656